

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/97/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616207573
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4616207573.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobkyne: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. armády XX/XX, XXX XX M., zastúpenej JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., advokátom so sídlom Nezábudkova 22, 821 01 Bratislava, proti žalovanej: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. armády XX/XX, XXX XX M., zastúpenej JUDr. Ľubomírom Kišacom, advokátom so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, o vrátenie daru, o odvolaní žalobkyne a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 4C/275/2016-214 zo dňa 23.02.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala vrátenia daru od žalovanej, ktorý nadobudla darovacou zmluvou zo dňa 24.01.2006, a to spoluvlastnícky podiel 1/4 na nehnuteľnostiach v kat. úz. Krnča zapísaných v katastri nehnuteľností na LV č. XXX ako parc. č. XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 874 m² a rodinný dom súp. č. XX na parc. č. XX. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa žiada vrátenie daru z dôvodu správania sa žalovanej, ktorá žalobkyňu dňa 20.09.2015 fyzicky napadla, nadáva jej a ponižuje ju, rozrúbala dvere v časti domu, ktorú žalobkyňa obýva, slovnou ju uráža, narezala okenný rám na izbe. Tiež jej bráni vybaviť si samostatnú prípojku elektrickej energie a plynu a neposkytuje jej žiadnu pomoc pri zabezpečení lekárskeho ošetrovania. Dlhodobou vytvára nepriaznivé materiálne a psychické podmienky s cieľom vyštváť ju z nehnuteľnosti. Kvôli takémuto konaniu žalovanej podala žalobkyňa viaceré oznámenia na políciu, ktoré by mali byť predmetom priestupkových konaní.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná. Uviedol, že ustanovenie § 630 Občianskeho zákonníka umožňuje darcovi domáhať sa od obdarovaného vrátenia daru v prípade ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy, pričom vrátenie daru zo strany obdarovaného možno v podstate považovať za zvláštny prípad odstúpenia od zmluvy, v dôsledku ktorého sa právny vzťah ruší od počiatku a účastníci konania sú si povinní vrátiť všetko, čo na základe darovania získali, resp. čo získal obdarovaný. Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného alebo len samotná jeho nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či on sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi

a či práve jeho správanie nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného, i keby bola taktiež nevhodná, by nebolo možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Išlo by v takom prípade o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi darcom a obdarovaným, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Výnimkou by bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu (obdobne rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/108/2007 a judikát R111/1998). Zároveň poukázal na rôzne rozhodnutia súdov súvisiace s problematikou vrátenia daru.

3. Podľa záveru súdu prvej inštancie žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala hrubé porušenie dobrých mravov žalovanou voči nej. Hlavným dôvodom vrátenia daru bolo fyzické napadnutie žalobkyne žalovanou dňa 20.09.2015, ktoré bolo predmetom priestupkového konania. Výsledkom konania však bolo jeho zastavenie z dôvodu, že skutok nebol priestupkom, i keď bolo preukázané, že v uvedený deň došlo ku konfliktu medzi sporovými stranami. Žalobkyňa utrpela drobné ublíženie na zdraví, avšak z jednotlivých rozhodnutí vydaných v rámci priestupkového konania vyplýva, že predmetný konflikt vyvolala žalobkyňa slovným napadnutím žalovanej ako aj tým, že jej dala facku, a zo strany žalovanej išlo iba o obranu proti napadnutiu zo strany žalobkyne. Takýto priebeh konfliktu potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok U. F., a preto bolo voči žalovanej priestupkové konanie zastavené. Žalobkyňa nepreukázala ani rozrúbanie dverí sekerou, čo bolo ďalším dôvodom vrátenia daru. Svedok X. I. vypovedal, že dvere rozrúbal buď druh žalovanej alebo syn žalobkyne. Nešlo teda o žiadne protiprávne konanie zo strany žalovanej. Ďalším dôvodom na vrátenie daru mali byť slovné urážky a napádania zo strany žalovanej pod vplyvom alkoholu, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi sporovými stranami dochádzalo ku vzájomným slovným konfliktom, dôkazom čoho bola aj zvuková nahrávka, ktorú predložila žalobkyňa, avšak z obsahu tejto zvukovej nahrávky vyplýva, že išlo o vzájomný slovný konflikt medzi oboma stranami, pričom obe strany sa urážali rovnakou intenzitou. Žalobkyňa svojimi vyjadreniami neustále provokovala žalovanú, a preto jej reakcia zodpovedala intenzite týchto provokácií. Aj z výpovedí svedkov X. I. a U. F. mal súd za preukázané, že ku vzájomným konfliktom medzi žalobkyňou a žalovanou dochádzalo.

4. Vychádzajúc z obsahu pripojeného spisu sp. zn. 4C/462/2015 ako aj z výpovedí oboch strán mal súd za to, že tieto konflikty začali vznikáť po tom, ako žalobkyňa zistila, že v dôsledku smrti jej manžela bola z listu vlastníctva vymazaná časť vecného bremena, týkajúca sa jej nebohého manžela a potom vyvolala úplne zbytočný súdny spor. Konflikty boli vyvolávané hlavne po tom, ako sa žalovaná nashoľovala do nehnuteľností jej patriacich a v rámci realizácie svojich vlastníckych práv začala s rekonštrukciou nehnuteľností, voči čomu žalobkyňa mala výhrady a tieto prejavovala nevhodným spôsobom. Žalobkyňa tiež nepreukázala, že zo strany žalovanej došlo k narezaniu okenného rámu, pričom nenavrhol ani vykonanie žiadnych dôkazov. Podľa žalovanej okno si rozbila sama žalobkyňa, keď ho umývala. Nepravdivé bolo aj tvrdenie žalobkyne, že žalovaná jej zabraňovala vybaviť prípojku elektriny a plynu. Práve žalovaná bola iniciátorkou týchto zmien z dôvodu, že žalobkyňa odmietala prispievať na úhradu nákladov spojených s bývaním. Vybavila preto inštaláciu podružných meračov a žalobkyňi bol namontovaný podružný merač elektriny a plynu. Žalobkyňa odmietla aj pripojenie na obecný vodovod a svojimi neustálymi podnetmi na obecný a stavebný úrad sťažovala žalovanej rekonštrukciu nehnuteľnosti ako aj zabudovanie podružných meračov. Kvôli tomu, aby nedochádzalo k ďalším konfliktom, žalovaná zabezpečila vybudovanie betónového plotu, ktorým by sa časť nehnuteľnosti užívanej ňou oddelila od časti, ktorú užíva žalobkyňa. Žiadnym spôsobom nebol preukázaný ani posledný dôvod na vrátenie daru, a to neposkytnutie zdravotnej starostlivosti zo strany žalovanej. Svedok U. F. potvrdil, že vybavil pre žalobkyňu vyšetrenie magnetickou rezonanciou v Bratislave, kde ju aj odviezol, a následne, keď bola hospitalizovaná v Nitre kvôli infekčnej žltacke, ju navštevoval. Toto jeho tvrdenie žalobkyňa neurobila sporným. Aj svedok X. I. svojou výpoveďou potvrdil, že žalovaná spolu s jej druhom žalobkyňu vozili na vyšetrenia.

5. Hodnotiac jednotlivé dôkazy samostatne a tiež vo vzájomnej súvislosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že je daný dôvod na zamietnutie žaloby, a teda nie je dôvod na to, aby sa oprávnené mohla domáhať vrátenia časti darovaných nehnuteľností. Za výzvu na vrátenie daru považoval súd až samotnú žalobu podanú na súde dňa 02.11.2016, ktorá bola kvalifikovaným spôsobom doplnená až podaním zo dňa 17.05.2017 a následne bola doručená žalovanej. Zo strany žalobkyne tak došlo k jednostrannému právnomu úkonu voči žalovanej, ktorým si uplatnila vrátenie daru, avšak druhou podmienkou bolo, aby boli nesporne preukázané zákonné dôvody na vrátenie daru, teda porušenie dobrých mravov

značnej intenzity, prípadne ich sústavné porušovanie. Žalobkyňa tieto dôvody nepreukázala, i keď je nesporné, že medzi žalobkyňou a žalovanou ako matkou a dcérou odvtedy, ako sa žalovaná nasťahovala do nehnuteľnosti, ktorú predtým na základe práva doživotného užívania a bývania užívala výlučne žalobkyňa, dochádzalo hlavne k slovným konfliktom (fyzické napádanie okrem konfliktu zo dňa 20.09.2015 preukázané nebolo). Súd pri rozhodovaní vychádzal z princípu vzájomnosti a vyhodnotil správanie sa oboch sporových strán. Konštatoval, že predpokladom na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ale iba také správanie, ktoré je možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov a zároveň je potrebné hodnotiť aj správanie sa darcu a zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi. Ťažko totiž považovať správanie sa jedného účastníka k druhému za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď tento druhý účastník ho svojím konaním priam provokuje, a teda ak v dôsledku týchto provokácií dochádza ku vzájomným slovným urážkam, tak je to možné hodnotiť len ako spôsob komunikácie, i keď akokoľvek spoločensky neprijateľný a nežiaduci.

6. Záverom súd uviedol, že správanie sa oboch sporových strán nie je v súlade so štandardným správaním sa rodinných príslušníkov navzájom voči sebe všeobecne akceptovateľným demokratickou spoločnosťou, pričom správanie sa žalovanej voči matke je potrebné kvalifikovať ako porušenie dobrých mravov, avšak pri hodnotení správania sa žalobkyne a jej neustálych provokácií s poukazom na princíp vzájomnosti dospel súd k záveru, že takúto situáciu možno hodnotiť ako spoločensky nežiaducu komunikáciu, pričom správanie sa žalovanej nie je v zrejmom nepomere k správaniu sa žalobkyne, ale je len odrazom tohto správania sa. Nevhodné správanie sa a provokovanie žalobkyne spočíva nielen vo vyvolávaní slovných konfliktov, ale aj v neustálom privolávaní polície pri akomkoľvek probléme, ktorý vznikne, a podávaní opakovaných neopodstatnených podnetov na obecný alebo stavebný úrad, čoho výsledkom je potom reakcia zo strany žalovanej. Uvedená reakcia žalovanej je primeraná podnetom zo strany žalobkyne a keďže žalobkyňa v priebehu konania hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej voči nej nepreukázala, súd žalobu zamietol.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 257 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech nepriznal náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré videl jednak v samotnej povahe konania o vrátenie daru, pričom bolo zistené porušovanie dobrých mravov na oboch stranách, a vzhľadom na princíp vzájomnosti toto porušovanie dobrých mravov vyhodnotil ako rovnakej intenzity z oboch strán. Preto by nebolo spravodlivé, aby jednej zo strán bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

8. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť a zároveň jej priznať náhradu trov konania. Namietala porušenie práva na spravodlivý proces, nesprávne právne posúdenie veci, nevykonanie navrhnutých dôkazov a nesprávne skutkové zistenia. Súd podľa nej rozsudok nedostatočne a nepresvedčivo odôvodnil, nevysporiadal sa so všetkými dôkazmi a skutočnosťami a nesprávne vyhodnotil vykonané dokazovanie. Ona svojím subjektívnym pohľadom vnímala skutočnosti - psychické a fyzické útoky zo strany žalovanej - ako útoky značnej intenzity, ktoré v žiadnom prípade nemožno hodnotiť ako porušenie dobrých mravov nie v značnej intenzite, keď sa jej v tejto súvislosti preukázateľne zhoršil zdravotný a psychický stav a vyvinula sa u nej odôvodnená obava o svoj život a zdravie. Súd nedostatočne, resp. žiadnym spôsobom nešpecifikoval, čo možno považovať za porušenie dobrých mravov v značnej intenzite, svedeckú výpoveď svedka U. F. vyhodnotil ako vierohodnú výhradne v jej neprospech, a to napriek tomu, že ide o osobu, ktorá bola v čase súdneho konania vo výkone trestu odňatia slobody. Nevysporiadal sa s dôkazom - rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/85/2016-95 zo dňa 20.11.2017 - v ktorom súd v odôvodnení uviedol, že zranenie poškodenej (žalobkyne) spôsobené žalovanou bolo dostatočne preukázané znaleckým posudkom a že došlo k spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Súd nesprávne vyhodnotil aj dôkaz vykonaný prehratím zvukovej nahrávky na CD. Ona nebola ani v jednom prípade tou osobou, ktorá by vyvolala konflikt. Aj v súvislosti s pripojkou elektrickej energie a plynovej prípojky súd jednostranne a bez dostatočného zdôvodnenia uviedol právny názor, že práve ona mala robiť schválnosti. Nesprávny je tiež záver, že to bola ona, kto mal žalovanú provokovať a tak dochádzalo k vzájomným konfliktom. Súd sa podľa nej nevysporiadal ani s výzvou na vrátenie daru, pričom žalovaná nepoprela, že od nej listy nepreberala.

9. Proti rozsudku vo výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaná, ktorá navrhla v tejto časti rozsudok zmeniť a priznať jej náhradu trov vo výške 100 %. Uviedla, že

práve žalobkyňa je tou osobou, ktorá neustále vyvoláva konflikty a robí jej schválnosti. Svojimi zjavne nedôvodnými podaniami zaťažuje políciu, úrady a súdy. Preto by mala znášať aj trovy konania s tým spojené. Ona svojím správaním nedala príčinu na súdny spor a tvrdenia žalobkyne boli zjavne nepravdivé. Žaloba bola nedôvodná, preto sa domnieva, že má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni.

10. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne poprela skutkové tvrdenia a právne závery žalobkyne uvedené v odvolaní. Uviedla, že žalobkyňa obýva viac ako polovicu domu a nikto ju v užívaní neobmedzuje. Ona chcela od žalobkyne len to, aby prispievala na úhradu nákladov na energie. Je to žalobkyňa, ktorá jej zasahuje do života, nepravdivo ju obviňuje, robí jej schválnosti, vypína kúrenie a pod. Konanie, v ktorom bola obvinená, bolo zastavené, pretože nešlo o priestupok. Počas choroby navštevovala matku v nemocnici a vozila ju na vyšetrenia. Platí energie za 4 osoby, za seba, priateľa, žalobkyňu a aj brata. Na prerábanie domu sa žalobkyňa tešila, no potom nastal v jej správaní zvrät. Pokiaľ žalobkyňa sponchybňuje výpoveď svedka F. kvôli jeho trestnému stíhaniu, tak k tomu uviedla, že jeho trestná vec vôbec nesúvisí s týmto sporom, a preto nemá ani dopad na vierohodnosť jeho výpovede. Žalobkyňa nesprávne interpretuje aj rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/85/2016-95, ktorým súd zamietol žalobu žalobkyne proti rozhodnutiam priestupkových orgánov, pričom týmto rozhodnutím bolo zastavené priestupkové konanie voči nej a U. F.. CD záznam bol vyhotovený bez jej vedomia a je na ňom povedaných veľa vecí, ktoré sa v ich rodine diali. Je pravdou, že nadávala, pretože nemohla počúvať klamstvá. Žalobkyňu však nikdy nenapádala a ani ju napádať nebude. Kvôli hádkam chce vybudovať múr, ktorý by vyriešil ich problém. Ak ju žalobkyňa nemôže zniesť a bojí sa o svoj život, nevie prečo nesúhlasila s výstavbou múru a namiesto toho sa obrátila na stavebný úrad, aby jej znemožnila vykonávanie rekonštrukčných prác. Namietala tiež, že by od žalobkyne prebrala, alebo odmietla prebrať nejaký list a nemá vedomosť ani o liste zo dňa 11.09.2017. Žalobkyňa nepreukázala, že by sa voči nej správala v rozpore s dobrými mravmi a preukázať to ani nemohla, keďže sa voči nej nikdy nesprávala spôsobom uvádzaným v žalobe, čoho dôkazom sú aj meritórne rozhodnutia priestupkových orgánov, polície a súdov vo vzťahu k oznámeniam žalobkyne na jej osobu.

11. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že toto nie je dôvodné. Súd prvej inštancie podľa nej náležite, zrozumiteľne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil svoje rozhodnutie o náhrade trov konania. V ďalšom vyjadrení zotrvala na jej doterajších tvrdeniach o tom, že bola viackrát opakovane vystavená takému konaniu zo strany žalovanej, ktoré pociťovala ako ohrozenie svojho života a zdravia.

12. V podaní zo dňa 14.03.2019 žalobkyňa oznámila, že voči žalovanej je vedené ďalšie trestné konanie pre podozrenie z týrania. Konanie proti dobrým mravom zo strany žalovanej nadobudlo intenzitu, ktorú už orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili ako spáchanie trestného činu, o čom svedčí aj trestný rozkaz.

13. Žalovaná k tomu uviedla, že tvrdenia žalobkyne sú účelové a nepravdivé. Ona sa voči nej nedopustila konania, ktoré by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a proti trestnému rozkazu podala odpor.

14. Žalobkyňa aj vo svojom ďalšom vyjadrení zotrvala na svojich tvrdeniach o stupňujúcej sa intenzite atakov zo strany žalovanej a navrhla pripojiť trestný spis Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/21/2019.

15. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že odvolanie žalobkyne a žalovanej nie je opodstatnené. Preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

16. Odvolací súd pri rozhodovaní rovnako ako súd prvej inštancie vychádzal z ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Dobré mravy zákon presne nedefinuje a v ustanovení § 3 ods. 1 Občiansky zákonník upravuje, že výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Účinky právneho úkonu darcu smerujúceho k vráteniu daru nastávajú jeho doručením obdarovanému. V prípade, že tento právny

úkon nebol obdarovanému účinne doručený a je obsiahnutý aj v žalobe, nastávajú účinky okamihom, kedy bola žaloba doručená obdarovanému. Občiansky zákonník nestanovuje žiadne náležitosti výzvy k vráteniu daru, ani jej obsah. Výzvu na vrátenie daru je nutné posudzovať z hľadiska všeobecných náležitostí právneho úkonu ako prejavu vôle podľa ustanovení § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym chovaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti je hodnotený podľa objektívnych kritérií a nielen podľa subjektívneho názoru darcu. Vrátenia daru, ktorý v čase darovania tvoril predmet bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sa po smrti jedného z manželov môže domáhať pozostalý manžel.

17. Po prejednaní veci sa odvolací súd stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože na podklade skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov urobil správny právny záver o tom, že žalobkyňa nepreukázala, že by zo strany žalovanej dochádzalo k hrubému porušeniu dobrých mravov nad rámec primeranosti v pomere k vzájomným prejavom žalobkyne. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku veľmi podrobne zaoberal všetkými dôvodmi, ktoré žalobkyňa uviedla v žalobe a ktoré mali preukázať a potvrdiť, že zo strany žalovanej dochádza k správaniu, ktoré sa dá kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Súd dostatočne a presvedčivo zdôvodnil, prečo jednotlivé skutočnosti uvádzané žalobkyňou za takéto hrubé porušenie dobrých mravov nepovažoval. Citoval pritom aj príslušnú judikatúru, o ktorú oprel svoje úvahy, a dôkazy vyhodnotil jednotlivo a aj vo vzájomných súvislostiach. Nemožno sa stotožniť ani s námietkou žalobkyne uvádzanou v odvolaní ohľadne rozhodnutia Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/85/2016-95 zo dňa 20.11.2017. Týmto rozhodnutím bola zamietnutá žaloba žalobkyne, ktorou žiadala preskúmať zákonnosť rozhodnutí č. OU-NR-OOP1-2016/032225-2 zo dňa 11.08.2016 a č. OU-NR-OOP1-2017/005045 zo dňa 24.01.2017. Rozhodnutia sa týkali priestupku, ktorého sa mala dňa 20.09.2015 dopustiť žalovaná. Konanie však bolo zastavené, pretože skutok, o ktorom sa konalo, nebol priestupkom (rozhodnutie č. OU-TO-OVVS-2016/000022-4JA zo dňa 21.11.2016, potvrdené rozhodnutím č. OU-NR-OOP1-2017/005045 zo dňa 24.01.2017). Priestupkom žalovanej, ktorý mal byť hlavným dôvodom vrátenia daru, sa súd prvej inštancie zaoberal veľmi podrobne, o čom svedčí odôvodnenie rozsudku v bodoch 6. až 10. a aj 12. Presvedčivo tiež zdôvodnil, prečo ani ďalšie dôvody vedúce žalobkyňu k vráteniu daru nepovažoval za preukázané. Odvolací súd sa s odôvodnením súdu prvej inštancie stotožnil, a preto na ne poukazuje v súlade s ustanovením § 387 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie hodnotil aj slovné urážky, ku ktorým medzi stranami sporu dochádzalo, pričom v súvislosti s tým zohľadnil aj negatívne správanie sa samotnej žalobkyne. Zdôraznil preto princíp vzájomnosti a správne konštatoval, že správanie medzi stranami sporu je síce spoločensky nežiaduce, ale je vzájomné a správanie sa žalovanej je v podstate obdobnou reakciou na správanie sa žalobkyne.

18. Odvolací súd zároveň prijal záver, že odôvodnenie napadnutého výroku rozsudku súdu prvej inštancie nedáva podklad pre tvrdenie žalobkyne, že nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie totiž v dôvodoch svojho rozhodnutia zhrnul podstatné skutkové okolnosti a právne argumenty, pričom jasne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo žalobu zamietol. Odôvodnenie jeho rozsudku má podľa názoru odvolacieho súdu všetky zákonom vyžadované náležitosti v zmysle § 220 ods. 2 CSP, a teda námietky žalobkyne neobstoja. Zo strany súdu nedošlo ani k žalobkyňou namietanému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý by jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Odvolací súd preto námietky žalobkyne vznesené v odvolaní považoval za neopodstatnené a nedôvodné. Rovnako sa odvolací súd stotožnil aj s odôvodnením súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania s prihliadnutím na dôvody hodné osobitného zreteľa. Na základe toho rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej a aj vo výroku o trovách konania o ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

19. Námietkou žalobkyne o ďalších trestných konaniach žalovanej sa odvolací súd v odvolacom konaní nezaoberal, pretože tieto konania žalobkyňa neuvádzala v žalobe ako dôvody vrátenia daru a v skutočnosti mali nastať až po rozhodnutí súdu prvej inštancie, t. j. zároveň po výzve žalobkyne s vtedy špecifikovanými dôvodmi na vrátenie daru. Označené konania žalovanej teda nespádali do časového úseku podstatného pre jednostranný právny úkon žalobkyne, ktorým bola výzva na vrátenie daru a ktorý súd prvej inštancie správne posúdil ako taký, ktorý bol z hmotnoprávneho hľadiska žalovanej doručený súčasne so žalobou, pretože bol v nej obsiahnutý. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie posudzoval len tie dôvody, ktoré boli uvedené v žalobe. Skutky žalovanej, ktoré mali nastať

následne, súd prvej inštancie a ani odvolací súd nemohli hodnotiť vzhľadom na obsah výzvy žalobkyne o vrátenie daru.

20. V odvolacom konaní vo veci samej bola úspešná žalovaná, ktorej by z toho dôvodu patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 255 ods. 1 CSP). Odvolací súd však rovnako ako súd prvej inštancie pre rozhodnutie o trovách aplikoval ustanovenie § 257 CSP a z dôvodov hodných osobitného zreteľa tieto žalovanej nepriznal. Tieto dôvody odvolací súd posudzoval rovnako ako súd prvej inštancie a vychádzal z charakteru sporu, v ktorom vystupujú príbuzensky najbližšie osoby, kedy sa matka (žalobkyňa) voči svojej dcére (žalovanej) domáha vrátenia daru, pričom obidve strany sa voči sebe navzájom správajú nevhodne. Z tohto dôvodu by nebolo spravodlivé ani v tomto štádiu konania priznať úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).